

LIETUVOS VYRIAUSIASIS ADMINISTRACINIS TEISMAS

NUTARTIS

2021 m. lapkričio 10 d.
Vilnius

Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo teisėjų kolegija, susidedanti iš teisėjų Arūno Dirvono, Ričardo Piličiausko (kolegijos pirmininkas ir pranešėjas) ir Veslavos Ruskan, teismo posėdyje apeliacine rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo administracinę bylą pagal pareiškėjo Aurimo Drižiaus atskirąjį skundą dėl Vilniaus apygardos administracinio teismo 2021 m. rugsėjo 21 d. nutarties administracinėje byloje pagal pareiškėjo Aurimo Drižiaus skundą dėl sprendimų panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Teisėjų kolegija

n u s t a t ė:

I.

Pareiškėjas Aurimas Drižius kreipėsi į teismą su 2021 m. birželio 3 d. skundu, prašydamas: 1) laikyti neteisėtais Lietuvos Respublikos generalinės prokuratūros 2021 m. gegužės 18 d. raštą Nr. 17.2.-1505 (toliau – ir Raštas 1505), 2021 m. kovo 24 d. raštą Nr. 17.2-911 (toliau – ir Raštas 911), 2021 m. sausio 25 d. raštą Nr. 17.2-302 (toliau – ir Raštas 302), prokuroro Arūno Meškos raštą Nr. 17.2-858 (toliau – ir Raštas 858), prokurorės Laimos Milevičienės 2021 m. vasario 22 d. raštą Nr. 17.2-586 (toliau – ir Raštas 586); 2) įpareigoti Generalinę prokuratūrą priimti tinkamą procesinį sprendimą dėl pareiškėjo skunde išdėstytų aplinkybių, t. y. priimti nutarimą pradėti arba atsisakyti pradėti ikiteisminį tyrimą; 3) įvertinti Generalinės prokuratūros kompetenciją, atsisakant tirti sunkius nusikaltimus, ir skirti įstatymų nesilaikantiems pareigūnams baudas.

Vilniaus apygardos administracinis teismas 2021 m. birželio 4 d. nutartimi nustatė terminą iki 2021 m. birželio 18 d. nutartyje nurodytiems skundo trūkumams pašalinti.

Pareiškėjas pateikė teismui 2021 m. birželio 7 d. patikslintą skundą, kuriame pakartojo pirminiame skunde suformuluotus reikalavimus, nesutiko su teismo 2021 m. birželio 4 d. nutarties motyvais, pateikė žyminio mokesčio sumokėjimą patvirtinantį dokumentą.

Vilniaus apygardos administracinis teismas 2021 m. birželio 8 d. nutartimi nustatė terminą iki 2021 m. birželio 22 d. nutartyje nurodytiems skundo trūkumams pašalinti.

Pareiškėjas pateikė 2021 m. birželio 14 d. patikslintą skundą, kuriame pakartojo pirminiame skunde suformuluotus reikalavimus, paaiškino, jog jis nėra praleidęs termino apskūsti Raštą 1505, kurį gavo 2021 m. birželio 1 d., o kiti prašomi panaikinti raštai yra įrodymas, jog Raštas 1505 nėra atsitiktinis, visi ginčijami raštai susiję su reikalavimu liautis persekioti pareiškėją ir todėl turėtų būti nagrinėjami kartu.

Vilniaus apygardos administracinis teismas, vadovaudamasis ABTĮ 33 straipsnio 1 dalimi, priėmė 2021 m. birželio 23 d. nutartį, kuria nutarė pareiškėjo skundą laikyti nepaduotu, nutarčiai įsiteisėjus, uždarajai akcinei bendrovei (toliau – ir UAB) „Grėsmės nacionaliniam saugumui“ gražinti 22,50 Eur už pareiškėją sumokėtą žyminį mokesťį.

Pareiškėjas pateikė atskirąjį skundą, prašydamas panaikinti Vilniaus apygardos administracinio teismo 2021 m. birželio 23 d. nutartį ir tenkinti jo skundo reikalavimus.

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas 2021 m. rugpjūčio 25 d. nutartimi nutarė pareiškėjo atskirąjį skundą tenkinti iš dalies, Vilniaus apygardos administracinio teismo 2021 m. birželio 23 d. nutartį panaikinti ir perduoti pareiškėjo skundo priėmimo klausimą pirmosios instancijos teismui nagrinėti iš naujo.

Vilniaus apygardos administracinis teismas, atsižvelgęs į Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2021 m. rugpjūčio 25 d. nutartyje išdėstytus motyvus dėl trūkstančių duomenų (pvz., pareiškėjo prašymų kopijų), būtinų siekiant teisingai nustatyti, ar pareiškėjas ginčija Generalinės prokuratūros veiksmus, atliktus viešojo administravimo srityje, ar veiksmus, susijusius su teisingumo vykdymu arba bylos tyrimu, ir vadovaudamasis ABTĮ 67 straipsniu, įpareigojo Generalinę prokuratūrą pateikti pareiškėjo skundus (pareiškimus) ir atsakymus į juos.

II.

Vilniaus apygardos administracinis teismas, vadovaudamasis ABTĮ 33 straipsnio 2 dalies 1 punktu ir 38 straipsnio 1 dalies 3 punktu, priėmė 2021 m. rugsėjo 21 d. nutartį, kurioje nutarė pareiškėjo skundą atsisakyti priimti ir įsiteisėjus nutarčiai UAB „Grėsmės nacionaliniam saugumui“ gražinti 22,50 už pareiškėją sumokėtą žyminį mokesťį.

Pirmosios instancijos teismas, vadovaudamasis ABTĮ 5 straipsnio 1 dalimi, 17 straipsnio 1 dalies 1 punktu, 18 straipsnio 2 dalimi, nurodė, jog teisėsaugos institucijos pagal savo vykdomų funkcijų pobūdį gali veikti kaip baudžiamąjį persekiojimą vykdančios ir kaip viešąjį administravimą atliekančios institucijos. Tuo atveju, kai reikalavimai kildinami iš prokuratūros, ikiteisminio tyrimo pareigūnų veiksmų, atliktų tiriant nusikalstamas veikas bei šioms institucijoms veikiant kaip ikiteisminio tyrimo baudžiamajame procese subjektams, tokio pobūdžio ginčas nėra administracinės prigimties, todėl nepatenka į ABTĮ 17 straipsnyje numatytą administracinio teismo nagrinėjamų bylų kategoriją.

Pirmosios instancijos teismas, nustatęs, kad nors pareiškėjo skundo argumentai suformuluoti painiai ir neaiškiai, tačiau iš byloje esančių dokumentų, pareiškėjo skunduose nurodytų aplinkybių teismui aišku, kad pareiškėjas į Generalinę prokuratūrą kreipėsi dėl galbūt savo pažeistų teisių, siekdamas ikiteisminio tyrimo inicijavimo. Pareiškėjas skunduose nenurodo jokių konkrečių Generalinės prokuratūros veiksmų, atliktų viešojo administravimo srityje, t. y. nenurodo, kokios konkrečios procedūros ar taisyklės buvo pažeistos nagrinėjant jo skundus (pareiškimus), kurios būtų pagrindas panaikinti skundžiamus raštus ir įpareigoti Generalinę prokuratūrą iš naujo juos išnagrinėti pareiškėjo skundus (pareiškimus).

Teismas pažymėjo, kad pagal Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekso 168 straipsnio 5 dalį, ikiteisminio tyrimo pareigūno nutarimas atsisakyti pradėti ikiteisminį tyrimą per 7 dienas nuo nutarimo nuorašo gavimo dienos gali būti skundžiamas prokurorui, o prokuroro nutarimas – ikiteisminio tyrimo teisėjui. Jeigu prokuroras nepanaikina nutarimo atsisakyti pradėti ikiteisminį tyrimą, jo sprendimas gali būti skundžiamas ikiteisminio tyrimo teisėjui.

Tai nustatęs, teismas padarė išvadą, kad tarp pareiškėjo ir Generalinės prokuratūros kilęs ginčas nėra ginčas dėl teisės viešojo administravimo srityje, todėl pareiškėjo skundas atsisakytinas priimti, kaip nenagrinėtinas teismų ABTĮ nustatyta tvarka.

III.

Pareiškėjas atskirajame skunde prašo panaikinti Vilniaus apygardos administracinio teismo 2021 m. rugsėjo 21 d. nutartį ir priimti naują sprendimą – pareiškėjo skundą tenkinti visiškai.

Pareiškėjas nurodo, kad pirmosios instancijos teismas antrą kartą tais pačiais argumentais (dėl skundo neaiškumo ir nepatekimo į administracinių bylų teisenos kategoriją), kuriuos paneigė apeliacinės instancijos teismas, panaikinęs anksčiau priimtą nutartį ir grąžinęs pareiškėjo skundo priėmimo klausimą nagrinėti iš naujo, nutarė pareiškėjo skundą laikyti nepaduotu. Skundžiama teismo nutartimi vilkinamas bylos nagrinėjimas, vengiama vykdyti teisingumą, yra grindžiama subjektyvia teisėjos nuomone, o ne teisiniais argumentais.

Pareiškėjo nuomone, jis detalai ir aiškiai skunde teismui išdėstė argumentus, kuriais grindė savo reikalavimus dėl Generalinės prokuratūros Rašto 1505, Rašto 911, Rašto 302, Rašto 858, Rašto 586 panaikinimo, įpareigojimo atlikti veiksmus – priimti sprendimus pradėti arba atsisakyti pradėti ikiteisminį tyrimą – ir dėl baudų įstatymų nesilaikantiems pareigūnams skyrimo. Grįsdamas šiuos reikalavimus, pareiškėjas atskirajame skunde detalai ir išsamiai išdėstė tas pačias faktines aplinkybes ir argumentus, kuriuos išdėstė procesiniuose dokumentuose, kurie buvo paduoti pirmosios instancijos teismui.

Pareiškėjas laikosi pozicijos, jog jo skundas yra aiškus ir suprantamas, skundžiamasi raštais yra nepagrįstai atsisakoma pradėti ikiteisminį tyrimą dėl piktnaudžiavimo, kuri pareiškėjas pagrindė procesiniuose dokumentuose išdėstytais argumentais. Pareiškėjas mano, kad būtent administraciniai teismai turi kompetenciją įpareigoti Generalinę prokuratūrą pradėti tirti savo pačios nusikaltimus.

Teisėjų kolegija

k o n s t a t u o j a:

IV.

Nagrinėjamo atskirojo skundo dalykas – Vilniaus apygardos administracinio teismo 2021 m. rugsėjo 21 d. nutarties, kuria pareiškėjo skundo atsisakyta priimti ABTĮ 33 straipsnio 2 dalies 1 punkto pagrindu, teisėtumas ir pagrįstumas.

Teisėjų kolegija, nagrinėdama pareiškėjo atskirąjį skundą ir tikrindama pirmosios instancijos teismo nutarties pagrįstumą ir teisėtumą, pirmiausia pažymi, kad kreiptis į teismą teisminės gynybos yra fundamentali asmens teisė, pripažįstama tiek nacionalinių (Lietuvos Respublikos Konstitucijos 30 str. 1 d., Lietuvos Respublikos teismų įstatymo 4 str. 1 d., ABTĮ 5 str. 1 d.), tiek tarptautinių teisės aktų (Tarptautinio pilietinių ir politinių teisių pakto 2 str. 3 d., Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos 6 str. 1 d., 13 str.). Visgi Konstitucijoje yra įtvirtintos ne tik asmens teisės, bet ir pareigos, t. y. nurodyta, jog žmogus, įgyvendindamas savo teises ir naudodamasis savo laisvėmis, privalo laikytis Konstitucijos ir įstatymų, nevaržyti kitų žmonių teisių ir laisvių (Konstitucijos 28 str.). Taigi teisė kreiptis į teismą gali būti įgyvendinta tik įstatymų nustatyta tvarka, t. y. laikantis įstatymuose (šiuo atveju – ABTĮ) nurodytų kreipimosi į teismą sąlygų.

Pagal ABTĮ 3 straipsnio 1 dalį, administracinis teismas sprendžia viešojo administravimo srities ginčus. Pažymėtina, kad administraciniai teismai nagrinėja administracines bylas dėl ginčų, kylančių iš administracinių teisinių santykių, kurie atsiranda, be kita ko, valstybės institucijoms atliekant viešąjį administravimą, ir nesprendžia bylų dėl ginčų, kylančių iš kitokių, ne administracinių, teisinių santykių. Viešasis administravimas yra suprantamas kaip teisės aktais reglamentuota viešojo administravimo subjektų veikla, skirta teisės aktams įgyvendinti: administracinis reglamentavimas, administracinių sprendimų priėmimas, teisės aktų ir administracinių sprendimų įgyvendinimo priežiūra, administracinių paslaugų teikimas, viešųjų paslaugų teikimo administravimas (Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo 2 str. 18 d.). Atitinkamai ABTĮ 18 straipsnio 1 dalyje ir nustatyta, kad administraciniai teismai nesprendžia bylų, kurios yra priskirtos Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo kompetencijai, taip pat bylų, priskirtų bendrosios kompetencijos arba kitiems specializuotiems teismams. Pagal ABTĮ 18 straipsnio 2 dalį, administracinių teismų kompetencijai, be kita ko, nepriskiriama tirti

prokurorų procesinių veiksmų, susijusių su teisingumo vykdymu ar bylos tyrimu, taip pat su sprendimų vykdymu.

Vadinasi, administracinis teismas imasi nagrinėti suinteresuoto asmens skundą tik tada, kai ginčas yra kilęs viešojo administravimo srityje.

Teisėjų kolegija, išanalizavusi į bylą pateiktą medžiagą, nustatė šias aplinkybes.

Pareiškėjas Generalinei prokuratūrai padavė skundą dėl prokuroro M. Jovaišos pareiškėjui parengto 2020 m. gruodžio 22 d. rašto Nr. 17.2-4551, kuriuo pareiškėjo prašymas, kuriame pareiškėjas prašė pradėti ikiteisminį tyrimą Lietuvos Aukščiausiojo Teismo teisėjams dėl piktnaudžiavimo tarnyba, tarnybos pareigų neatlikimo ir dokumentų klastojimo, pripažinti pareiškėją nukentėjusiuoju ir kreiptis į Lietuvos Aukščiausiąjį Teismą su prašymu atnaujinti baudžiamąją bylą dėl netinkamai pritaikytų įstatymų, buvo paliktas nenagrinėtu. Generalinės prokuratūros generalinė prokurorė Nida Grunskienė, susipažinusi su skundu, padarė išvadą, kad, nors pareiškėjo skundas yra baudžiamosios teisinės prigimties, tačiau nėra pagrindo jį nagrinėti, remiantis teisės aktais, reglamentuojančiais ikiteisminio tyrimo pradžia ir jos registravimo tvarką. Todėl šis pareiškėjo skundas nagrinėjamas, vadovaujantis generalinio prokuroro 2020 m. balandžio 17 d. įsakymu Nr. I-103 patvirtintu Asmenų aptarnavimo Lietuvos Respublikos prokuratūroje tvarkos aprašu (toliau – ir Aprašas). Išnagrinėjusi pareiškėjo skundą, Nida Grunskienė priėmė Raštą 302, kuriame pripažino, jog prokuroras M. Jovaiša tinkamai vadovavosi teisės aktų nuostatomis ir pagrįstai pareiškėjo prašymą paliko nenagrinėtu. Rašte 302 nurodyta, kad jis gali būti skundžiamas Aprašo 53 punkte nustatyta tvarka, t. y. Vilniaus apygardos administraciniam teismui.

Pareiškėjas Generalinei prokuratūrai padavė skundą dėl Rašto 302, kuriame prašė pradėti ikiteisminį tyrimą generalinei prokurorei Nidai Grunskienei, taip pat pradėti ikiteisminius tyrimus teisėjams, dėl piktnaudžiavimo tarnyba, tarnybos pareigų neatlikimo, dokumento suklastojimo, pripažinti pareiškėją nukentėjusiuoju ir kreiptis į Lietuvos Aukščiausiąjį Teismą su prašymu atnaujinti baudžiamąją bylą dėl aiškiai netinkamo įstatymo taikymo. Generalinės prokuratūros Baudžiamojo persekiojimo departamento vyriausiojo prokuroro pavaduotoja Laima Malevičienė išnagrinėjo šį pareiškėjo skundą ir priėmė Raštą 586, kuriame nurodė, kad, pareiškėjui neapskundus Rašto 302 Aprašo 53 punkto tvarka, jis pakartotinai nebus vertinamas, jame atsisakė pradėti ikiteisminį tyrimą generalinei prokurorei Nidai Grunskienei, vadovaujantis teisės aktais, reglamentuojančiais ikiteisminio tyrimo pradžia ir jos registravimo tvarką.

Pareiškėjas Generalinei prokuratūrai padavė skundą dėl Rašto 586, kuriame prašė patraukti baudžiamojon atsakomybėn Generalinės prokuratūros Baudžiamojo persekiojimo departamento vyriausiojo prokuroro pavaduotoją Laimą Malevičienę už piktnaudžiavimą tarnyba, tarnybinių pareigų neatlikimą, nagrinėjant pareiškėjo skundą dėl Rašto 302, taip pat pripažinti, kad prokurorė suklastojo oficialų dokumentą. Baudžiamojo persekiojimo departamento vyriausiasis prokuroras Arūnas Meška, susipažinęs su pareiškėjo skundu, padarė išvadą, kad, nors pareiškėjo skundas yra baudžiamosios teisinės prigimties, tačiau nėra pagrindo jį nagrinėti, remiantis teisės aktais, reglamentuojančiais ikiteisminio tyrimo pradžia ir jos registravimo tvarką. Todėl šis pareiškėjo skundas išnagrinėtas, vadovaujantis Aprašu. Arūnas Meška, išnagrinėjęs pareiškėjo skundą, priėmė Raštą 858, kuriame atsisakė patraukti baudžiamojon atsakomybėn prokurorę Laimą Malevičienę ir nurodė, kad Raštu 586 buvo pagrįstai atsisakyta pareiškėjo skundą dėl Rašto 302 laikyti pareiškimu apie nusikalstamą veiką ir jo pagrindu priimti procesinius sprendimus. Rašte 858 nurodyta, kad jis nėra skundžiamas.

Pareiškėjas Generalinei prokuratūrai padavė skundą dėl Rašto 858, taip pat kitų raštų, su kuriais pareiškėjas nesutinka (Rašto 302, Rašto 586). Išnagrinėjęs šį pareiškėjo skundą, Generalinės prokuratūros prokuroro pavaduotojas Saulius Verseckas priėmė Raštą 911, kuriuo pareiškėjo skundą dėl Rašto 858 paliko nenagrinėjamu, nes, vadovaudamasis Aprašo 42.4, 54.2 ir 56 punktais, pakartotinai vertinti jame išdėstyty aplinkybių nenustatyta teisinio pagrindo. Rašte 858 nurodyta, kad jis nėra skundžiamas.

Generalinės prokuratūros generalinės prokurorės pavaduotojas Gintas Ivanauskas, išnagrinėjęs pareiškėjo 2021 m. kovo 24 d. pareiškimą, kurį persiuntė Vilniaus miesto apylinkės teismas, 2021 m. balandžio 6 d., 2021 m. balandžio 15 d., 2021 m. balandžio 22 d., 2021 m.

balandžio 29 d., 2021 m. gegužės 3 d. pareiškimus, priėmė Raštą 1505, kuriame paaiškino, jog visi pareiškėjo kreipimaisi nagrinėjami kartu, nes juose nurodomos panašios aplinkybės dėl prokurorų, teisėjų piktnaudžiavimo tarnyba, tarnybinių pareigų neatlikimo, dokumentų klastojimo, priimant procesinius sprendimus procesuose, kuriuose dalyvauja pareiškėjas, ir kad visi pareiškimai vertinami kaip pakartotiniai, nes visais klausimais Generalinė prokuratūra jau yra pasisakiusi. Rašte 1505 nurodyta, kad jis gali būti skundžiamas Aprašo 53 punkte nustatyta tvarka, t. y. Vilniaus apygardos administraciniam teismui.

Aprašas (2020 m. balandžio 17 d. redakcija) nustato fizinių asmenų ar jų grupių, juridinių asmenų, kitų subjektų, neturinčių juridinio asmens statuso, prašymų ir skundų nagrinėjimo ir asmenų aptarnavimo Lietuvos Respublikos prokuratūroje tvarką (1 p.). Asmenų prašymai ar skundai registruojami, nagrinėjami, atsakymai rengiami, skundai dėl jų pateikiami ir asmenys priimami vadovaujantis Aprašu, Lietuvos Respublikos prokuratūros įstatymu, Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymu, Lietuvos Respublikos teisės gauti informaciją iš valstybės ir savivaldybių institucijų ir įstaigų įstatymu, Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2007 m. rugpjūčio 22 d. nutarimu Nr. 875 „Dėl Prašymų ir skundų nagrinėjimo ir asmenų aptarnavimo viešojo administravimo subjektuose taisyklių patvirtinimo“ ir kitais teisės aktais (Aprašo 2 p.).

Teisėjų kolegija nustatė, kad šiuo atveju pareiškėjas skundžia prokurorų priimtus raštus, pažymi, kad tokiu atveju aktuali Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo praktika, kurioje išaiškinta, jog teisėsaugos institucijos pagal savo vykdomų funkcijų pobūdį gali veikti tiek kaip viešojo administravimo, tiek kaip ikiteisminio tyrimo subjektas, todėl teismas, sprendžiantis skundo priėmimo klausimą, turi įvertinti, ar keliamas ginčas yra siejamas su viešojo administravimo sritimi (žr., pvz., 2018 m. liepos 24 d. nutartį administracinėje byloje Nr. AS-517-520/2018).

Nagrinėjamu atveju pirmosios instancijos teismas, spręsdamas pareiškėjo skundo priėmimo klausimą, padarė išvadą, kad pareiškėjo skundu keliamas ginčas kilęs baudžiamojo proceso srityje, o ne viešojo administravimo srityje.

Teisėjų kolegija, susipažinusi su bylos medžiaga, pareiškėjo procesiniuose dokumentuose išdėstytais argumentais ir nurodytomis aplinkybėmis, pareiškėjo atskirojo skundo argumentais ir įvertinusi skundžiamų raštų turinį, prieina prie išvados, jog pareiškėjas atskirajame skunde nenurodė teisiškai pagrįstų argumentų, kurie leistų teigti, kad jo keliamas ginčas yra priskirtas administracinių teismų kompetencijai. Priešingai, susipažinus ir įvertinus pareiškėjo Generalinei prokuratūrai paduotų skundų ir prokurorų priimtų skundžiamų raštų turinį, teisėjų kolegijai akivaizdu, kad skundžiami raštai priimti ne viešojo administravimo srityje, o sprendžiant pareiškėjo suformuluotus prašymus baudžiamojo proceso srityje, t. y. dėl ikiteisminių tyrimų pradžios, baudžiamosios atsakomybės taikymo, atskirų procesinių klausimų baudžiamosiose bylose. Kaip matyti, pačiuose Rašte 302 ir Rašte 858 konstatuota, kad pareiškėjų skundai yra „baudžiamosios teisinės prigimties“, iš kurių matyti, kad pareiškėjas ne tik tais atvejais, bet ir visais skundais, kurių pagrindu buvo priimti ginčijami raštai, siekė kad jo skundų pagrindu būtų pradėti ikiteisminiai tyrimai atitinkamų pareigūnų, teisėjų atžvilgiu, būtų išspręsti procesinio pobūdžio klausimai baudžiamosiose bylose.

Skundžiamų raštų ir pareiškėjo skundo administraciniam teismui teisinio vertinimo turinio nepaneigia aplinkybės, kad visi raštai priimti vadovaujantis Aprašu, ar kad Rašte 302 ir Rašte 1505 nurodyta jų apskundimo tvarka, nes akivaizdu, jog pareiškėjas, paduodamas skundus Generalinei prokuratūrai dėl jo atžvilgiu priimtų raštų, šių skundų neįrodė jam padarytų jo teisių ir teisėtų interesų pažeidimais, kurie atlikti prokurorams atliekant veiksmus viešojo administravimo srityje, o juos grindė savo nepasitenkinimu prokurorų veikla baudžiamojo proceso srityje, t. y. sprendžiant jo skundus dėl to, kad jo kreipimusi pagrindu nėra pradėdami ikiteisminiai tyrimai pareigūnų, teisėjų atžvilgiu, nėra sprendžiami baudžiamojo proceso klausimai atitinkamose baudžiamosiose bylose.

Vadinasi, pareiškėjas, skųsdamas ginčijamus raštus, yra nepatenkintas ne juos priėmusių prokurorų veikla viešojo administravimo srityje, o yra nepatenkintas prokurorų veikla baudžiamojo proceso srityje.

Todėl teisėjų kolegija sutinka su pirmosios instancijos teismo išvada, kad pareiškėjo siekiamos teisinės pasekmės bei skundo reikalavimas administraciniam teismui nėra siejami su

viešuoju administravimu, o iš esmės susiję šiuo atveju su prokurorų veiksmais, atliekamais BPK nustatyta tvarka. Tokios pozicijos laikomasi ir Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo praktikoje (žr., pvz., 2021 m. liepos 21 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eA-1729-756/2021; 2021 m. balandžio 21 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eAS-297-575/2021; 2020 m. spalio 28 d. nutartį administracinėje byloje Nr. AS-682-602/2020; 2020 m. liepos 29 d. nutartį administracinėje byloje Nr. AS-489-520/2020), nuo kurios nukrypti teisėjų kolegija nenustatė teisinių ar faktinių pagrindų (Lietuvos Respublikos teismų įstatymo 33 str. 4 d.).

Teisėjų kolegija, atsižvelgdama į tai, kas nustatyta, atkreipia dėmesį, kad šiuo atveju pareiškėjo skundo nagrinėjimas administraciniame teisme neduotų tokio rezultato, kurio siekia pareiškėjas, reikšdamas pretenzijas dėl būtent ikiteisminių tyrimo klausimų, klausimų susijusių su baudžiamosiomis bylomis.

Apibendrinama išdėstytus motyvus, teisėjų kolegija konstatuoja, kad pirmosios instancijos teismas, spręsdamas pareiškėjo skundo priėmimo klausimą, tinkamai nustatė pareiškėjo keliamo ginčo pobūdį, todėl priėmė teisėtą ir pagrįstą nutartį, kuria atsisakė pareiškėjo skundą priimti kaip nepriskirtą administraciniam teismui. Dėl nurodytų priežasčių, pareiškėjo atskirasis skundas atmetamas, o pirmosios instancijos teismo nutartis paliekama nepakeista.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo 148 straipsnio 1 dalimi ir 154 straipsnio 1 punktu, teisėjų kolegija

n u t a r i a:

Pareiškėjo Aurimo Drižiaus atskirąjį skundą atmesti.
Vilniaus apygardos administracinio teismo 2021 m. rugsėjo 21 d. nutartį palikti nepakeistą.
Nutartis neskundžiama.

Teisėjai

Arūnas Dirvonas

Ričardas Piličiauskas

Veslava Ruskan